Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciurĭ: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalck, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneberg*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.

Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LVIII.

„Gazeta" iese în fiă-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.

Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.

Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 282. Braşov, Joi, 21 Decemvre 1895.

„Saşii şi Românii."

Organul săsesc din Sibiu, „Sieb. d. Tageblatt" publică în numĕrul sĕu dela ultima Decemvre st. n. un rĕspuns al „mai multor alegĕtorĭ români" la articolul „Saşii şi Românii", apărut în numita fóiă, despre care articol am vorbit şi noi la locul acesta.

Intîmpinarea din cestiune a alegĕtorilor românĭ este scrisă cu multă cunoscinţă de causă şi combate cu argumente tarĭ şi cu cifre neresturnabile tóte afirmările fóieĭ săsescĭ, privitóre la procederea Românilor din comitatul Sibiiului, pe care fóia săséscă a numit'o necorectă şi neleală.

Se arată mai ales în acest articol, că starea, ce s'a creat majorităţii covîrşitóre a Românilor din comitatul Sibiiului, nu este nicĭ pe departe atât de favorabilă, cum vré s'o înfăţişeze „Tageblatt"; că Românii sunt representaţĭ în corpul funcţionarilor comitatului Sibiiu şi a oraşelor sale numai cu 8.25%, pe când poporaţiunea română din comitat face 66.4%. Raportul este dér mai nefavorabil chiar ca în comitatele, unde domnesce şovinismul unguresc, cum sunt: comitatul Aradului, Caraş-Severin, Maramurĕş, Hunedóra etc.

Mai departe se analiséză tóte invinuirile ridicate în contra Românilor din partea amintitului diar şi se dovedesce cu cifre, că nicĭ în ce privesce alegerea din Mercurea, nicĭ în ce privesce alegerea de representanţĭ comunalĭ ai oraşului Sibiiu, aceste învinuirĭ n'au nicĭ cel mai mic temeiŭ.

In fine intîmpinarea constată incorectitatea procederei Saşilor faţă cu Românii la alegerile de funcţionarĭ şi declară, că în ce privesce postul de protopretor la Mercurea, pe care l'au pierdut, Românii consideră acésta ca o vătĕmare a dreptului şi a posesiunei lor.

De aicĭ urméză, că procederea Românilor a fost pe deplin justificată şi că ei prin purtarea Saşilor şi a organului lor se vĕd atacaţĭ şi provocaţĭ.

Românii n'au voit sĕ provóce pe Saşĭ, dér fiind provocaţĭ, ei ridică mănuşa şi de aceea, fără nicĭ o inimiciţiă contra poporului săsesc, vor lupta cu tóte mijlócele pentru apĕrarea dreptului şi a posesiunei lor, contra acelor politicianĭ săsescĭ, carĭ i-au constrîns la acésta.

Diarul sibiian rĕspunde la întêmpinarea, despre care e vorba şi care a fost publicată şi de „Kronstädter Ztg." din loc în mod evasiv. Dice, că şi-a propus a nu se certa cu Românii şi de aceea renunţă de-a rĕspunde amĕnunţit la acusările din partea română. Décă ar fi sciut, cât resens va face, n'ar fi întrebuinţat icóna cu „incendiile de pădure". Póte sĕ esiste o respectare reciprocă a individualităţii naţionale între Saşĭ şi Românĭ şi totuşĭ căile lor politice sĕ fiă deosebite. Saşii nu pot consimţi cu multe postulate ale Românilor, carĭ prejudecă interesele lor de viéţă, şi altele de acestea.

E clar, că fóia săséscă din Sibiiu se simte învinsă în casul de faţă de dreptatea causei, ce-o representă Românii şi de aceea se mulţumesce cu aceste observărĭ şi cu speranţa, ce-o esprimă, că nu va succede nimĕnui de-a vîrî desbinare între poporul săsesc şi conducĕtorii sĕi.

Nu-i vorba însĕ aicĭ de desbinarea Saşilor, ci de simţul de dreptate al lor faţă cu Românii, care, cum se vede, este partea cea mai slabă a celor dela „Tageblatt".

CRONICA POLITICĂ.

— 20 Decemvre.

Majestatea Sa monarchul a primit în 29 c. în audienţă pe cancelarul german prinţ **Hohenlohe** şi la învitat la prândul de curte festiv, dat în aceeaşĭ di, la care a luat parte crema diplomaţiei austriace şi germane din Viena. Alaltăerĭ înainte de amedĭ a visitat cancelarul german pe nunciul *Agliardi* şi pe ambasadorul italian conte *Nigra*. Erĭ cancelarul Hohenlohe împreună cu soţia sa au plecat îndĕrĕt la Berlin.

*

Din *Berlin* se anunţă, că împĕratul **Wilhelm** a adresat cancelarului german Hohenlohe un **ordin împĕrătesc**, în care se dispune pe diua de 18 Ianuarie *aniversarea înfiinţărei imperiului german*, care se va serba în sala albă a palatului regesc din Berlin. Cu ocea ocasiune împĕratul va ceti un mesagiu. Séra se va da un banchet, la care vor fi învitaţĭ membrii consiliului federal şi ai Reichstagului, apoi acele persóne, carĭ înainte cu 25 de anĭ au luat parte din aceste corporaţiunĭ, şi carĭ au merite pentru înfiinţarea imperiului. Serviciul divin, care va preceda sĕrbărilor se va celebra în capela castelului împĕrătesc.

*

Privitor la **evenimentele din Turcia** înregistrâm următórele sciri mai nouĕ: Din isvor oficios turcesc s'a desminţit scirea despre ocuparea fortului Zeitun. Din contră în dilele din urmă s'au întêmplat numĕróse *atacurĭ sângeróse* în împrejurimea numitului ţinut întărit. Armata turcéscă e fórte împedecată în blocada ei prin neaua ce cade mereu si frigul ce chinuesce pe soldaţii, carĭ stau sub ceriul liber. „Oficiului Reuter" i-se anunţă, că în 27 Dec. au fost deţinuţĭ în Constantinopol o mulţime de Turcĭ, carĭ ocupă posturĭ înalte şi carĭ sunt învinuiţĭ, că ar aparţine unui comitet secret. Generalul de divizià *Izzet* a fost *degradat şi esilat* la Mossul; majorul *Azziz Bey* e tras în cercetare disciplinară militară, şi mulţĭ alţĭ oficianţĭ au fost esilaţĭ.

Banul Croaţiei.

Din nou încep a se lăţi diferite versiunĭ asupra Banului *Khuen-Hedervary*, privitor la chiămarea lui la postul de ministru-preşedinte ungar. Étă ce scrie „*Agramer Tageblatt*" în unul din numerii sĕi mai recenţĭ:

Ni-se anunţă din isvor bine informat, că trăiesc în mare rĕtăcire aceia, carĭ cred, că ar fi cu totul abandonată idea de-a numi pe contele *Khuen Hedervary* ministru-preşedinte al Ungariei. Din contră e fórte probabil, că *imediat după anul nou* Banul Croaţiei din nou va apăré pe orizontul politic, deóre-ce s'a înrădăcinat în cercurĭ tot mai largĭ credinţa, că guvernul-Banffy nu este în stare sĕ se mai susţină lung timp, şi e cu putinţă, că atacul proxim al opoziţiei în cestiunea alegerilor dela Stampfen şi Giralt, va stinge viéţa slabă a sateliţilor lui Banffy.

In casul acesta Khuen-Hedervary va avé un singur rival, şi adecă pe Desideriu *Szilágyi*, preşedintele camerei, décă peste tot le va succede şi acum clicelor sĕ înduplece coróna contra numirei lui Hedervary. In tot casul acésta va fi ultima întreprindere a clicelor, căcĭ Banul Croaţiei este şi va rĕmâné candidatul coronei pentru fotoliul de ministru-preşedinte ungar.

A fost un moment (??) în care lui Banffy i-s'a dat ocasiune de-a face pe Ban *imposibil pentru un timp îndelungat*. Dér Banffy n'a folosit ocasiunea, ceea ce i s'a luat în nume de rĕu din partea clicelor guvernamentale — şi acesta va fi cu un motiv mai mult, prin care se va forţa şi grăbi *căderea cabinetului*.

Un articul perfid.

Cetitorii noştri sunt puşĭ adĭ în posiţiă de a se informa, din reproducerea de mai jos, despre cuprinsul, tendinţa şi spiritul articolului intitulat „*Lămurirĭ*" şi publicat în fruntea „*Tribunei*" de Marţĭ 19 (31) Decemvre st. v., de care am făcut amintire în numĕrul nostru trecut.

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Mănăstirea Putna.

(Fine.)

Déră — last not least, — mai reproducem aicĭ şi o a treia apreţiare şi încă prea ilustră, care ea singură, fără de cele douĕ anterióre, este mai mult decât suficientă pentru a adeveri afirmaţiunea nóstră, că mănăstirea Putnei, unde odihnesce Ştefan, Principele Moldovei, merită o deosebită considerare, vadă şi veneraţiune.

Suntem sigurĭ, că apreţiarea, ce o vom cita aicĭ, va afla la toţĭ, mai ales la fiă-care austriac, în prima liniă însĕ la fiă-care patriot bucovinén, cea mai deplină aprobaţiune. Sunt adecă cuvintele sublime, ce bine-voi a-le esprima *Majestatea Sa* prea graţiosul nostru Impĕrat actual despre Ştefan cel Mare, şi anume în preaînalta Sa „diplomă" din 9 Dec. 1862 pentru emblema Bucovinei, ridicându-o la rangul de Ducat. In acea diplomă se dice între altele:

„Pe când înainte de *Ştefan cel Mare* o mică parte a ţĕrii de dincolo de Prut se ţinea de Galiţia, ér o sémă din munţii ei de Ardeal; marginele Moldovei, prin urmare şi ale Bucovinei, prin învingerile eluptate, de principele numit, în contra *Polonilor şi a Ungurilor* se deţermuriră prin hotare proprie, şi adecă către apus şi meadă-nópte cu Nistrul, păraele Serafineştĭ, Colăcinul şi rîul Ceremuş, apoi de către médă-di cu isvórele acestui din urmă, ale Sucevei, Bistriţei şi ale Trotuşului, până în Milcov.

„Téra acésta, locuită la început de Dacı, apoi împoporată de coloniile lui Traian, pe timpul năvălirii poporelor fu cercetată de Goţi, Gepidĭ, Hunĭ, Avarĭ, Ungurĭ, Tătarĭ şi alte seminţii, carĭ lăsară după sine numai urme de grodăvii şi pustiirĭ.

„In atarĭ împrejurărĭ grele, ce ţinură mai la o miiă de anĭ, *poporul pămentean fu oprit în calea sa către trepte mai înalte de cultură, şi trebuia sĕ fiă mulţămit a-şi scuti viéţa, datinele şi limba*, fugind în întunericul pădurilor, după ce cu armele în mână nu mai putu lupta în contra barbarilor năvĕlitorĭ.

„Numai după ce, — în urma împreunării într'un stat a singuraticelor ţinuturĭ, foste de abia legate prin *Principele Dragoş*, — puterea poporaţiunii, prin apĕrarea de poporele vecine, crescù în cât-va, ajunse statul acesta sub **eroul Ştefan cel Mare faimă măréţă, prin învingerile lui cele strălucite asupra neamurilor creştinătăţii şi ai civilisaţiunii,** de carĭ vorbesc până în diua de astădĭ numerósele bisericĭ şi mănăstirĭ: Putna, Volovĕţ, ... şi mai multe altele".

Aceste cuvinte esprimate despre Ştefan cel Mare de pe unul din cele mai glorióse tronurĭ lumescĭ, împreună cu cele rostite de pe scaunul suprem bisericesc din Roma, sunt cu bună sémă mai pre sus de trebuinţa orĭ şi cărui comentar spre a motiva şi dovedi mai pe larg, că mănăstirea Putnei, în a cărei biserică odihnesce acel Mare Domnitor al Moldovei, mai mare însĕ binefăcĕtor al omenimei creştine din Europa, merită deosebit respect şi pietate, şi încă în rĕndul prim din partea nóstră, a tuturor Românilor, a căror fală mărétă a fost şi este şi astădĭ Ştefan cel Mare — o fală, pentru care neamurĭ mai numĕróse şi mai avêntate din lume ne pot cu tot dreptul invidia. Eară ce privesce mănăstirea Putnei, care în incinta sa cea sântă păstréză paladiul acelei măreţe fale a nóstre, pricepe orĭ şi cine, că acéstă mănăstire nu e numai un refugiu al evlaviei şi moralului, ci şi un duplu al nostru monument istoric glorios.

Am dis duplu monument, pentru-că de-o parte ea încunjură şi scutesce acest preţios paladiu al nostru, ér de altă parte pentru-că ea e martora faptelor şi meritelor strălucite şi sublime ale lui Ştefan cel Mare, pe carĭ le audirăm atestându-se din partea însu-şi escelsului Tron al imperiului Austriei în modul cel mai viu şi mai sonor.

Şi, în fine, ca sĕ complectâm

Acest articul este frate de cruce cu acela, pe care l'am reprodus erĭ din „Gazeta Poporului“. Şi într'unul şi într'altul se tractéză de justificarea atitudinei redactorilor şi deţinĕtorilor actualĭ ai „Tribunei“ în faţa conflictului lor cu Dr. Raţiu.

„Lămuririle“ mai urmăresc şi alte tendenţe pamfletare şi denunţiatorice la adresa partidului naţional român dela noi, şi a acelora dintre Românii de dincóce şi de dincolo, carĭ nu aprobă atitudinea d-lui Slavicĭ şi soţĭ.

Eată lămuririle „Tribunei“:

In introducere autorul articulului spune, că pausa produsă prin graţiarea condamnaţilor în procesul Memorandului a neliniştit pe mulţĭ din cei doritorĭ de luptă, că s'au ivit micĭ neînţelegerĭ, fel de fel de temerĭ, ba până chiar şi bănuielĭ privitóre la atitudinea în viitor a partidului naţional român şi a organului sĕu „Tribuna.“

Celor ce ar sta la îndoială, décă nu cumva e vorba ca „Tribuna“ sĕ-şĭ schimbe atitudinea, le dă următórele lămurirĭ:

„Tribuna“ n'a fost nicĭ-odată şi n'are sĕ fiă nicĭ de aicĭ înainte organul fiă al unui om, *fiă al unui grup de ómenĭ*: ea a fost înfiinţată anume, pentru-ca în colónele ei sĕ fiă esprimat simţĕmêntul comun al Românilor din ţĕrile corónei ungare. Decĭ „Tribuna“ nu va putea sĕ-şĭ chimbe atitudinea decât atuncĭ, când în simţĕmêntul comun al Românilor din ţĕrile corónei ungare s'ar petrece vre-o schimbare.

Eventualitatea unei asemenea schimbărĭ s'a prevĕdut chiar la intemeierea „Tribunei“.

In primul numĕr al „Tribunei“, s'a publicat un program subscris de comitetul instituit de fondatorĭ. E invederat, că acest program nu *avea sĕ reguleze* atitudinea partidului naţional, ci *conduita celor ce după timpurĭ şi împregiurărĭ au purtat, pórtă orĭ vor purta sarcina de redactorĭ ai diarului „Tribuna“. Acest program e* **punctul de razim** *şi pentru cei-ce purtăm adĭ sarcina acésta.*

In virtutea acestui program combatem cu tótă hotărîrea şi fără de sfiélă actualul sistem de guvernare din regatul ungar, fiind-că el este rĕu şi pentru noi, şi pentru toţĭ cellalţĭ concetăţenĭ ai noştri; nu trecem însĕ cu vederea, că **sunt pentru noi primejdii şi mai marĭ decât prelungirea pe încă câţĭ-va anĭ a stării nesuferite, în care trăim.** S'a indicat îndeosebĭ în programul „Tribunei“ şi s'a arĕtat lămurit în fórte multe din articolele publicate în colónele ei, că cel mai mare pericol nu numai pentru noi Românii de aicĭ, ci pentru întregul popor român e *întinderea spre médă-dĭ a puterei rusescĭ.*

De aceea autorul consideră monarchia habsburgică drept razim firesc al desvoltării nóstre naţionale şi socotesce în rĕndul duşmanilor noştri pe toţĭ cei ce o slăbesc. Nimic însĕ, dice, nu-o slăbesce aşa ca nemulţumirile, ce le produc *elementele accesibile pentru înrîurirea rusészcă*, apoi continuă aşa:

Nicĭ-odată n'am scăpat din vedere acest pericol, şi luptându-ne contra relelor apucăturĭ ale Maghiarilor, noi ne-am dat tot-odată silinţa **de-a feri pe fraţii noştri** şi, în genere, pe concetăţenĭ **şi de înrîurirea rusésca**, spre care sunt împinşĭ în mod fatal de către guvernul ungar.

Acéstă îndoită preocupare a determinat şi inclinările nóstre.

Décă trebuia sĕ combatem spiritul de slugărnicia representat de ómenĭ, ca mitropolitul Miron, episcopul Szabo, d-l Dr. Iosif Gall orĭ d-l Partenie Cosma, nu puteam sĕ susţinem nicĭ pe ómenii ca d-l Dr. Alexandru Mocsonyi orĭ V. Babeş, **carĭ voiau sĕ-i împingă pe Românĭ spre Rusia**, pentru-ca guvernul sĕ aibă *cuvinte binecuvêntate de a procede cu cea mai estremă rigóre faţă cu luptătorii naţionalĭ românĭ.......*

Care putea, care trebuia sĕ fiă atitudinea nóstră faţă cu partidele din România?

Cabinetul I. C. Brătianu a procedat cu cea mai deplină asprime faţă cu tinerii, carĭ, stîrniţĭ de agenţii provocătorĭ ai guvernului ungar, îşĭ dedeau silinţa sĕ producă aparenţele unei irredente române. Ce trebuia sĕ facem noi, carĭ **primiserăm sarcina** *„de a combate orĭ şi ce mişcare compromiţĕtóre pentru poporul român?“* Nu eram óre datorĭ sĕ aprobăm asprimea acésta pentru-ca sĕ ferim pe fraţii noştri de ispititorĭ şi pentru-ca lumea sĕ scie, că Românii din ţĕrile corónei ungare nu sunt accesibilĭ pentru curente primejdióse? Nu trebuia óre sĕ recunóscem, că bărbaţii politicĭ, carĭ au procedat cu acea asprima faţă cu nisce ómenĭ, ce se jucau cu marĭ interese, *vĕd şi simt ca Românii din ţĕrile corónei ungare?*

Er décă aşa era, Românii din ţerile corónei sfântului Ştefan nu puteau se aibă încredere în priceperea şi în buna credinţă **a acelora dintre ómenii politicĭ din România, carĭ încuragiau mişcarea irredentistă orĭ îşĭ dedeau silinţa de a da mişcării naţionale române un caracter filorusesc.**

Situaţiunea e adĭ tot cea de atuncĭ; nu póte dér sĕ fiă alta nicĭ atitudinea „Tribunei“.

Una singură e preocuparea *celor ce voesc a-i împinge pe Românĭ în braţele Rusiei:* ca nemulţumirea Românilor sĕ dăinuéscă până în diua isbucnirii conflictului şi sĕ devină din di în di mai viuă, încât o mergere împreună a Românilor cu Austro-*Ungvria* sĕ fiă peste putinţă. De aceea ei îi împing pe Maghiarĭ sĕ mérgă înainte, încredinţându-i, că n'au sĕ întimpine nicĭ o greutate din România, ér pe Românĭ îi asmuţă mereu, **ca sĕ părăséscă terenul legal**

Aceştia sunt cei-ce pun la îndoiélă lealitatea silinţelor nóstre şi fac fel de fel de opintirĭ spre *a ne împinge la enunciaţiunĭ nesocotite.*

Zadarnice au sĕ rĕmână silinţele lor, căcĭ e *vechiu şi bine bătut drumul,* în care umblăm şi scim bine, unde voim sĕ ajungem.

Orĭ şi cât ne-ar presenta drept nisce trădătorĭ, nu ne vor face se ne perdem sărita şi sĕ dicem, că nu voim sĕ ne împăcăm cu Maghiarii.

Da, voim, dorim din tótă inima, ca sĕ înceteze cât mai curênd lupta grea, pe care o purtăm şi care ne slăbesce pe noi şi scade în mod îngrozitor puterea de acţiune atât a monarchiei habsburgice, cât şi a némului românesc.

Am dis-o acésta în primul numĕr al „Tribunei“, am dis-o mereu de atuncĭ şi o dicem, şi astădĭ: lupta, pe care o purtăm, nu e pornită din ură, ci din dorinţa de a pleca pe un adversar încăpăţinat la o pace onorabilă

Şi pacea acésta **va trebui sĕ se facă.** *mai înainte de a fi isbucnit conflictul...*

„Lămuririle“ se încheiă cu următórele caracteristice pasagie:

Sunt masse marĭ, carĭ determină atitudinea nóstră, şi nu are nimenea autoritatea de a ne determina sĕ ne despărţim de aceste masse, carĭ, lăsate de **ele în dile grele, fórte uşor ar puté sĕ fiă amăgite de cei ce adĭ ne ocărăsc pe noi.**

Er décă *zadarnice* ar fi silinţele nóstre leale, se va petrece în simţĕmêntul comun al Românilor schimbarea prevĕdută în primul numĕr al „Tribunei“ şi terenul de luptă va fi deschis **„pentru cei ce cred, că numai prin violenţă se mai póte restabili echilibrul în patria nóstră“.**

Până acum schimbarea acésta nu s'a petrecut încă: ocăritorii sĕ mai aibă decĭ răbdare!

Din Budapesta.

31 Dec. n. 1895.

Suspendarea activităţii societăţii „Petru Maior“.

In anul acesta mĭ-a fost dat a vĕ anunţa din vreme 'n vreme mai multe vestĭ îmbucurătóre despre zelul tinerimii universitare de aicĭ, desfăşurat mai ales pe terenul social şi literar, cu o energiă şi voinţă înălţătóre, căcĭ universitarii românĭ din Pesta nu şĭ-au uitat de a şĭ vedé cu acelaşĭ zel şi cu aceea-şĭ dragoste şi de studiu, de cultivarea lor spirituală cât mai temeinică.

„Inţelepţii cârmuitorĭ ai patriei nóstre însĕ, înspăimêntaţĭ pe semne, şi de acéstă nevinovată mişcare culturală a tinerimii române şi înrăiţĭ, ca întotdéuna, se vor fi gândit momentan la stânjenirea necondiţionată a unor acţiunĭ atât de „adêuc primejdióse statului naţional maghiar“, îndeosebĭ acum, în prejma tămbălăului milenar, care pe Maghiarĭ îi însufleţesce deja până la desbinare şi păruielĭ....

Şi au pregătit o surprindere de anul nou publicului maghiar, ér nouĕ o nouă amărîciune şi indignare.

Erĭ, în 30 Decemvre n., consilierul poliţian Viola, la mandatul ministrului de interne, făcu o anchetă în localul societăţii *„Petru Maior“*, în urma căreia aduse la cunoscinţă, că *prin ordinul ministerial dela 27 Decemvre*, **activitatea societăţii „Petru Maior“ e suspendată**, pe cuvênt, că în sînul ei se face „politică“. Ancheta a avut misiunea sĕ afle, întru cât acéstă supoziţiă ar fi adevĕrată şi întru cât nu.

D-nii *Tit Mălaiu*, st. în drept, *Valeriu Tanco*, student în medicină şi *Ioan Dolean*, student în drept, carĭ au fasionat mai întâi, au scos la ivélă, că ministrul a confundat *întrunirile sociale sĕptĕmânale* ale tinerimii cu *şedinţele sĕptĕmânale* ale membrilor societăţii şi au deluşit pe consilerul poliţian, că conferenţa d-lui *Dolean* despre *„Lupta naţională ect.“*, pe care se întemeiază ucazul ministrului, s'a ţinut într'un restaurant şi *nu ca din partea unui membru al societăţii, ci ca din a unui membru al tinerimii române din Pesta.* Conferinţa decĭ nu stă in nicĭ o legătură cu activitatea societăţii.

Preşedintele societăţii d-l Drd *Florian Muntean* şi secretarul, d-l *Victor Branişte*, de-asemenĭ au lămurit, că activitatea societăţii e strict *literară şi culturală* şi stă în perfectă consonanţă cu statutele sale.

Consilierul poliţian, cerù procesele verbale ale şedinţelor, pe care le duse cu sine, dând la insistenţa preşedintelui, un *revers.*

Atâta până acum; ce va mai fi, vedé-vom.

Ritmic.

SCIRILE DILEI.

— 20 Decemvre.

Deputaţiunea Românilor din Făgăraş. Diarele ce ne-au sosit astădĭ din Budapesta aduc scirea, că deputaţiunea Românilor din Făgăraş, despre care am fost făcut amintire, că va merge sĕ se plângă la ministrul de interne contra fişpanului Bauszneru, a sosit acolo alaltăerĭ. Până acuma nu se sciă încă nimic ce a isprăvit amintita deputaţiune, în Budapesta.

—o—

Maghiarisare prin Kisdedovurĭ. Foile ungurescĭ din Budapesta spun cu multă bucuriă, că între poporul slav (Vendii) din comitatul Vas maghiarisarea face marĭ progrese prin ajutorul Kişdedovurilor. Intr'un singur an copiiĭ au învĕţat versurĭ şi cântărĭ ungurescĭ şi, de-odată cu limba maghiară, învaţă a iubi şi pe Maghiarĭ, şi ei încă „cu trup cu suflet vor fi cu timpul Maghiarĭ“. — Aşa profeţesc foile ungurescĭ, pe ale căror cuvinte scim, de-altmintrelea, ce preţ sĕ punem.

---

din tóte punctele de vedere aserţiunile nóstre, privitóre la dignitatea şi venerabilitatea escepţional superióră a mănăstirei Putna, vom aminti, că şi din partea supremelor instanţe administrative ale bisericei nóstre ortodoxe, mănăstirea Putnei încă din vechime fù recunoscută ca cea mai întâiŭ şi mai venerabilă din întregul stat al Moldovei şi mai pe urmă al Bucovinei. Dovadă pentru acésta e şi următórea singeliă a Metropolitului Iacov, din anul 1765, dată mănăstirei Putna, care singeliă sună ad verbum aşa:

IACOV

„cu mila lui Dumnedeu Archiepiscop şi Metropolit Moldovei“.

„In sciinţă sĕ fiă tuturor cui se cade a sci. De vreme ce sfânta şi *marea mănăstire* Putna, zidirea rĕposatului întru fericire Domn Ştefan V. V. cel bun *din inceput s'-au cinstit a-se numi cea mai întâi cap tuturor mănăstirilor pămêntului Moldovei, singură de sine stăpânitóre, nicăirea supusă*, dintru începutul ei a fost şi este Archimandrie, avênd igumenii ei tot-déuna cu protimisire, a fi înălţaţĭ la stepena Archieriei la sfintele Episcopii a aceştei patrii, cum s'au urmat şi până la Smerenia nóstră, şi lângă altele mîlurĭ s'au dat ei protia, ca iguminii sĕ slujască cu nebederniţă cu cruce de piept şi cu cârjă archimandréscă, care ei, spre a lor vecĭnică pomenire, le-au ofierosit acestei sfinte mănăstirĭ. Drept acésta şi smerenia nóstră aflăm cu cale a întări *acest ctitoresc aşedămênt*, şi blagoslovim pe preacuviosul igomen Lhir Calistrat, ca la Dumnedeeştele slujbe sĕ slujéscă cu pomenile mai sus podóbe. Şi încă cuviosul Archimandrit sĕ aibă a sluji şi cu archimandrésca mitră, ce se află la numita mănăstire. *Şi poftim şi pe alţii următorĭ scaunului nostru* preasfinţiţĭ Archierei, *ca acest ctitoresc aşedemênt sĕ-l păzéscă* spre slava lui Dumnedeu, *pentru cinstea acestei mănăstirĭ* şi a lor vecĭnică pomenire, Amin.

Vleto 7265 Marte 20.

(Susbcris) *Iacov Metropolit* Moldovei*)

Acéstă singeliă s'a confirmat apoi în an. 1786, după-ce Bucovina vení sub sceptrul Austriei, şi de Episcopul din Rădăuţĭ *Dositeiŭ Lherescul*, şi s'a recunoscut, că prerogativele ctitorescĭ ale mănăstirei Putna nu sunt contrare noului regulament bisericesc promulgat de guvernul austriac în Bucovina.

Eu, scriitorul acestor notiţe despre Ştefan cel Mare şi despre mănăstirea Putna, aprópe sdruncinat în întreg sufletul meu am privit, — în Decemvre 1856 — în adêncul mormênt al acelui măreţ şi prea mărit Domnitor al Moldovei şi am vĕdut şi móştele lui. Sub reamintirea acelui moment grandios, par'că o putere supra-naturală îmĭ trage privirea spirituală încolo, la acel loc, şi întréga-mĭ fiinţă pare a fi cutropită şi astădĭ de acel moment mişcător.

Ca printr'o sacră visiune pare că vĕd acolo trei coróne, — splendide ca luciul sórelui şi împodobite cu pietrile cele mai nestimavere, ca şi carĭ altele asemenĭ ochiŭ omenesc n'a vĕdut — planând în aer de-asupra acelui loc. Eară un glas, deşi

*) Mănăstirea Putnei avea în timpurile nu pré vechiŭ preste trei sute de călugărĭ cu douĕ schiturĭ filiale, „Săhăstria“ şi „Ursóea“. Din acest numĕr de călugĕrĭ locuiau în incinta mănăstire numai trei-decĭ, *„cei mai aleşĭ“*, cum dic, orĭ diceau însĕmnările din archĭva acestei mănăstirĭ, éră ceialalţĭ pe împrejurul ei, în chilii separate şi împrăştiate prin codrii, ce ajungeau până la zidurile mănăstirei. Şi nu-i mirare, că mănăstirea acésta susţine un numĕr atât de mare de călugĕrĭ, căcĭ ea, pe lângă marile sale averĭ în moşii, ca favorita Domnitorului ţĕrii, atrăgea mulţĭ pe la noi nu numai din poporul inferior ci şi mai cu sémă când îşĭ petrecea Ştefan cel Mare vilegiaturele sale acolo — boierĭ, carĭ cu toţii nu veniau, cum se dice, cu mâna gólă la mănăstire, ci că sărindare şi alte jertfe, după starea fiă-căruia, cu atât mai mănóse, cu cât nu numai cei trei-decĭ de călugĕrĭ dinlăîntrul mănăstirei, ci şi ceilalţĭ, erau aleşĭ după terminarea noviţiatelor lor, oprindu-se numai cei demnĭ a servi şi a fi elită la elită între tóte mănăstirile din ţéră. Prin urmare şi evlavia şi dignitatea esterióră întru sĕvîrşirea rugelor şi întregului cult dumnedeesc, erau la Putna alese şi atrăgătóre. — *Aut.*

Erășî o plângere a compatriotilor maghiarî. Cetim în „Bud. Hir.“ următórele: „In Bacica, comuna *Bács Szt-Tamás*, unde locuesc și 4500 de Maghiarî, protocólele representanței comunale sĕ scriu numai în limba sêrbéscă și cu litere civile, ér când în 23 Dec. n. protopresbiterul *Ioan Matoss*, și partisanii sĕi din representanță, au făcut propunerea, că de aicî încolo, luându-se în considerațiune cei 4500 de concetățenî maghiarî, protocólele comunei sĕ se scrie pe lângă limba sêrbéscă și în limba maghiară, acéstă propunere a fost respinsă cu 21 de voturî contra 7 voturî, ceea ce nu însémnă, decât, că *în țéra ungurésca vorba ungurésca e oprită (!!)*

—o—

Bancnotele de un floren. Cu diua de 31 Decemvre n. a încetat îndatorarea de-a primi ca plată în circulațiă de banî, note de 1 fl. Aceste bancnote vor fi primite în cassele de stat până în 30 Iunie 1896. Cu finea lunei Noemvre mai erau încă numai 1.5 milióne bancnote de câte 1 fl. în circulațiă.

—o—

Bătaiă între honvedî și ulanî. In nóptea de Crăciun se întêmplă în Alba regală o păruială strajnică între nisce honvedi maghiarî și între ulanî croațî, carî voiau sĕ mérgă din cârciumă acasă. O patrulă de honvedî, care trecea tocmai pe acel drum, vĕdênd, că numĕrul soldaților încăerațî e peste 30, alergă în casarmă, după trupa disponibilă. Comandantul trupei disponibile de honvedî provocă pe soldațî sĕ înceteze cu lupta, dér atuncî ulanii îșî scóseră săbiile și mai mulțî dintr'ânșii îșî slobodiră revolverele. In acest moment comandantul trupei disponibile comandă „foc“ și într'o clipită căd̦ură doispre-pece ulanî la pământ, mai mult séu mai puțin rănițî. Ceialalțî fură escortațî în casarmă. Rănițiî au fost instalațî în spital și de acolo, a doua di, în casarma Iosif. Acest cas, anunțat de „Feh. Napló“ se făcu cunoscut pe cale telegrafică comandei regimentului. Auditoriatul a început imediat o cercetare severă.

—o—

Sĕrbătorirea lui Mileticî. Cum am fost anunțat și de altă-dată, Svetozar Mileticî, cunoscutul conducĕtor al Sêrbilor din Ungaria, îșî va serba în 22 Februarie 1896 diua nascerei, în care a ajuns la etatea de 70 anî. Din incidentul acesta representanții tinerimei sêrbescî din Ungaria, Serbia, Montenegro, Dalmația, Croația, Bosnia și Herțegovina, carî învață la universitatea din Viena, publică în diarul „Zastava“ la loc de frunte un apel către poporul sêrbesc, în care ei condamnă formarea de partide și ingustimea de suflet în sinul poporului sêrbesc, și provócă pe Sêrbî sĕ se unéscă, sĕ formeze, chiar și prin cele mai micî comune, comitete, ca aniversarea dilei de nascere a lui Mileticî sĕ fiă sĕrbată ca o adevĕrată sĕrbătóre națională.

—o—

Un înalt funcționar defraudant. Alaltăerî a produs fórte mare sensațiă în Budapesta deținerea lui Carol Skrobanek, directorul oficiului ajutător din ministerul de finance și cavaler al ordinului Francisc Iosif. Numitul funcționar adecă a mers alaltăerî de a dreptul la tribunalul din Budapesta și s'a însciințat acolo ca defraudant. După propria-i mărturisire a defraudat 5000 fl. Judele investigator, se ințelege, numai decât a dat ordin sĕ-l dețină și s'a pornit cercetare, ca sĕ se descopere, óre nu a defraudat Skrobanek o sumă și mai mare.

—o—

Detragerea biletelor libere pentru călĕtoriă. In consiliul ministerial, ținut dilele trecute, s'a hotărît, ca sĕ se restringă împărțirea de bilete libere pentru călĕtoriile pe calea ferată. Astfel biletele libere pe carî le posedeau funcționarii de stat și diferitele oficii, în cea mai mare parte vor fi detrase, și se va restringe chiar și împărțirea de bilete libere organelor publice. Din potrivă însĕ, acelor, carî vor fi lipsițî de bilete libere, li se vor da bilete de abonament ieftine, valabile pentru tóte liniile căilor ferate de stat. Prețul acestor bilete va fi pe an pentru cl. I 150 fl. și pentru cl. II 120 fl.

—o—

Regenerarea viilor. Ministrul de agricultură ungar, după cum anunță diarele din Budapesta, va așterne camerei într'una din ședintele proxime, proiectul de lege privitor la *regenerarea viilor nimicite prin filoxeră.* Proiectul conține douĕ feliurî de disposițiunî, și adecă parte disposițiunî în carî se preciséză ingerența nemijlocită a statului și a mijlócelor sale, și parte disposițiunî, conform cărora statul numai mijlocit oferă sprijinul și patronagiul sĕu. In prima categoriă aparține asigurarea producțiunei de vițe și altoi de vițe în mare cantitate prin reuniunî și prin activitate privată, apoi educarea lucrătorilor de vii și înființarea de stațiunî de probă. In categoria a doua cad acele disposițiunî, prin carî guvernul se va nisui a mijloci împrumuturî ieftine proprietarilor de vii devastate, ca apoi aceștia sĕ-șî pótă regenera viile.

—o—

Prinderea unui falsificator anarchist și defraudant celebru. In vara anului c. s'a întêmplat în Berlin un incident fórte sensațional, și adecă baronul Hammerstein, redactorul diarului „Kreuzzeitung“ într'o bună diminéță a dispărut cu totul. Nobilul baron după ce a falsificat mai multe cambii și a defraudat mai multe mii de florinî a tulit'o la sănătósa, așa că până acum nu s'a putut afla nimic despre el. De când a dispărut Hammerstein s'au format legende întregî despre el. Alaltă-erî însĕ sosi scirea, că renumitul baron a fost deținut în Atena și erî deja se afla în Triest și va rĕmâne aci în închisórea austriacă, până când Germania va fini cercetările pornite în contra lui. Amĕnuntele despre deținerea lui în Atena sunt următórele: Baronul Hammerstein a stat cam șése lunî în Atena și îndrăsnéla lui întru atâta a mers de departe, încât a venit în conflict cu Germanii și cu consulul german de acolo. In timpul din urmă în așa stare critică a ajuns baronul, încât șî-a pus zĕlog și orologiul. Cu ocasiunea unei liturghii de crăciun a fost deținut de un detectiv, care stătea în serviciul consulului german. Consulatul german a pretins estradarea lui, dér Grecia i-a denegat'o, a făcut însĕ atâta, că l'a dat afară din țéră ca pe un anarchist. Astfel a ajuns Hammerstein pe vaporul „Lloyd“ și după aceea în Triest, unde acum îșî aștéptă estradarea.

—o—

O situațiune îngrozitóre. Din Ieisk se depeșéză, că 800 de pescarî și 100 de sănii cu caî plecând la pescărit, de-odată s'au tredit că stau pe sloi de ghiață și au fost mânațî în marea asovică. Jumĕtate dintre pescarî au fost mântuițî, și acuma se lucră pentru de-a scăpa și pe ceilalțî din starea îngrozitóre în care au ajuns.

—o—

Tinerimea română din Arad invită la Balul ce se va arangia în Arad la 5 Februarie 1896 st. n. în salele Hotelului „Crucea Albă“ în favorul școlarilor românî lipsițî de mijlóce. In numele comitetului: Romul Nestor president; Dr. Chebelesiu și Dr. Ioan Nemet v.-pres.; George Popovicî cassar; Ioan Plavosin controlor; Ioan Faur și George Proca secretarî.

—o—

Călindarul Plugarului pe an. 1896, redactat de d-l *I. Georgescu*, se póte căpĕta dela Tipografia „*A. Mureșianu*“ din Brașov cu prețul de 25 cr., (trimis cu posta 30 cr.) Dela 10 esemplare comandate de-odată, unul se dă rabat. E unul dintre cele mai bogate și mai eftine călindare românescî, conținênd material bogat atât economic, cât și literar, fórte variat și instructiv și de petrecere. E întocmit anume pentru trebuințele plugarilor, carî în acest călindar găsesc o călăuză credinciósă pentru tóte trebuințele lor.

SCIRÎ ULTIME.

Budapesta, 31 Decemvre. Diarul „*Egyetértés*“ în numĕrul sĕu de astădî publică următórea enunciațiune pe care acesta a făcut'o într'un cerc restrîns: „N'am nicî o causă de-a disolva camera, dér décă oposiția va împiedeca și mai departe cu atacurile ei mersul regulat al pertractărilor, atuncî *pe Martie voiu fixa alegerî generale*“. „*Magyarország*“ deduce din acéstă enunciare, că br. Banffy de sigur are deja în busunar învoirea monarchului, că el în cas de lipsă sĕ pótă disolva camera.

DIVERSE.

Filosoful și luntrașul. Filosoful englez Bearnes se urcă odată într'o luntre spre a trece peste un rîu. In decursul trecerii întrébă pe luntraș, décă scié aritmetică? — „Aritmetică? Nu, de așa ceva n'am audit încă absolut nimic“, rĕspunse luntrașul. — Bearnes reflectă: „Imî pare rĕu de d-ta, căcî un pătrar din viéța d-tale e pierdută“. — Câte-va minute mai târdiu întrebă el érășî: „Dér din matematică pricepî ceva? Luntrașul rîse și dise: „Nu!“ — „Ah“, strigă Bearnes, „atuncî jumĕtate din viéța d-tale e pierdută! Astronomie științî totușî, cât de puțin?“ — „Nu, d-le!“ rĕspunse luntrașul. — „Ei, atuncî trei pătrare din viéța d-tale sunt pierdute!“ Tocmai în clipa acésta se isbi luntrea de un vêrf de stîncă se sparse și începù a se cufunda. Luntrașul îșî aruncă rocul și întrebă pe filosof: „Scî înota?“ — „Nu!“ strigă Bearnes, cuprins de o spaimă grozavă. — „Ei atuncî așédă-te repede pe umerii mei“ dise luntrașul“ altfel tóte patru pătrare ale vieții d-tale sunt pierdute“.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

---

neaudit cu aud trupesc, deră simțit cu întregul suflet, par'că spune: „Vedețî coróna cea una, ea e lucrată și pentru eternitate lăsată lumei pentru Ștefan cel Mare, de unul din cei mai marî istoricî din lume! Cealaltă tot așa, de nu și mai prețiósă — e cea atribuită disului Domnitor al Moldovei de tripla Tiară din Roma, ce-o pórtă capul întregei lumî catolice apusene. Eară a treia corónă, — încă mai mândră, mai scumpă și mai fascinătóre, ce rotéză majestos peste cele douĕ, — este coróna, cu care onoră memoria Domnitorului Ștefan cel Mare, Acela, ce șede adî pe escelsul Tron al Austriei.

Dér colo, împrejurul Altarului, ce e pus pe rădĕcina Paltinului, în care se împlântă „darda“ cea mai puternică și mai fulgerătóre a celor „Trei arcașî?“ Ce vĕd? — Vĕd pe Metropolitul țĕrii Teoctist, cu Archierei, Archimandrițî, preoțî și diaconî, la un loc șése-decî și patru de persóne bisericescî, psalmodind rugî — în presența tuturor boierilor și a unei mulțimî marî de popor — pentru acel *Mare Bărbat al neamului românesc,* care pentru sublima și cerésca menire a omenimei, — pentru sânta instituțiune a **Creștinismului,** ce cuprinde în sine și unica adevĕrată *Civilisațiune*, este atât de glorios și meritat, încât glasurile cele mai autorisate și mai competente din lume îl preamăresc și astădî!

O, dér colo, împrejurul mormêntului, printre acele psalmodii, ce armoniă dulce și fermecătóre se aude? — E imnul Bardului dela Mircescî, parafrasa cea pe cât de poetică și încântătóre, pe atât și de reală și adevĕrată, a sublimelor testimonii simbolisate prin cele trei coróne,— pe care imn îl cântă brava nóstră Junime academică din tóte părțile:

„La pólele Carpaților
Sub acest vechiŭ mormênt,
Dormî, Erou al Românilor,
O Ștefan, erou sânt!
Ca sentinele falnice
Carpații te păzesc
Și de sublima-țî gloriă
Cu secolii șoptesc.

Când tremurau poporele
Sub aprigii păgânî,
Tu le-apăra-i cu sângele
Vitejilor Românî....
Cu drag privindu-țî patria
Și mórtea cu dispreț,
Măreț în sînul luptelor,
Și-n pace ai fost măreț!

In ceriu apune sórele
Stîngênd radele lui
Dér într'a nóstre suflete
Etern tu nu apui.
Prin negura trecutului
O, sacru 'nvingetor
Luminî cu rade splendide
Present și viitor!

In timpul vitejielor
Cuprins de-un sacru dor
Visai unirea Daciei,
Cu-o turmă și-un păstor.
O, mare umbră-eroică
Privește visul tĕu;
Unițî suntem în cugete
Unițî în Dumnedeu!

La pólele Carpaților
Lângă-al tĕu vechiŭ mormênt
Toțî în genunchî, o Ștefane,
Depunem jurământ:
„Un gând sĕ-avem în inimele
„Românului popor.
„Aprinșî de-amorul gloriei
„Și-al patriei amor!“

Eară acórdele cele însuflețitóre și răpitóre ale imnului se urcă spre înălțime și prefăcêndu-se în mândră splendóre a unei aurorî de Maiu, ca o aureolă fermecătóre încungiură gingaș acele trei coróne, ér un ecou din ceriurî par'că dice *mult și multe* indicătóre cuvinte: „*Desbrăcați-vĕ încălțămintele vóstre, că locul unde vĕ* aflațî este sânt!....

Frătăuțul-Nou, Nov. 1895.

Iraclie Porumbescu.

Cursul la bursa din Viena.

Din 3 Ianuarie 1896.

Renta ung. de aur 4%	121.70
Renta de coróne ung. 4%	99.55
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	122.50
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	100.80
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	120.25
Bonurĭ rurale ungare 4%	95.25
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.—
Imprum. ung. cu premii	151.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	139.—
Renta de hârtie austr.	99 60
Renta de argint austr.	99.80
Renta de aur austr.	120.75
Losurĭ din 860	147.20
Acţii de ale Băncei austro ungară.	999.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	325.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	352.25
Napoleondorĭ	9.62
Mărcĭ imperiale germane	59.37½
London vista	121.30
Paris vista	48.02½
Rente de coróne austr. 4%	99.90
Note italiene	44.05

Cursul pietei Braşov.

Din 4 Ianuarie 1896.

Bancnote rom.	Cump. 9.51	Vênd.	9.53
Argint român.	Cump. 9.44	Vênd.	9.48
Napoleon-d'orĭ	Cump. 9.57	Vênd.	9.60
Galbenĭ	Cump. 5.66	Vênd.	—.—
Ruble rusescĭ	Cump. 128.—	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump. 59.—	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump. 10.74	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vênd.	101.75

Nr. 779/1895
a. f. c. sc. d.

Concurs

la postul de profesor de musică.

Prin acésta se escrie concurs dentru umplerea postului de profesor pentru musica vocală şi instrumentală şi pentru cant bisericesc la gimnasiul fundaţional superior din Năsĕud.

Plata profesorului ce e de a se alege, în cei dintâiu 3 anĭ de probă e 600 fl. apoi plata de profesor ordinar de 800 fl. şi decenale.

Dela profesorul ce se va alege **sĕ cere ca sĕ posedă perfect limba română ca limbă de propunere atât în scriere cât şi în vorbire.**

Concurentele trebue sĕ dovedéscă cu documente autentice, pre cum absolutoriu şi atestate de progres saŭ atestate finalĭ dela vre-un institut superior pentru instrucţiune în musică şi cântărĭ şi anume dela vre-un conservator, că are capacitatea formală de a da instrucţiune în tóte instrumentele musicalĭ.

Preferinţa va avea cel ce va dovedi că a fost în eserciţiu practic şi a dat învĕţătură din musică şi cântărĭ la un gimnasiu séu la una din şcólele medie de asemenea categoriă cu succes bun în timp de 3 anĭ, séu că a esercitat în mod practic instruirea în musică la un institut superior de musică şi cântare, séu ca după absolvirea conservatorului a fost tot în atâta timp conducĕtor de orchestru militar de musică după lege orĭ statut, séu ca conducătur a unei capele de musică din vre-o cetate.

Petiţiunile instruate de documentele de lipsă sunt a se înainta la subscrisa comisiune administratóre până la 20 Ianuarie 1896.

Din şedinţa comisiunei administratóre de fondurile centralĭ şcolastice şi de stipendie din districtul Năsĕudului, ţinută în Năsĕud la 18 Novembre 1895.

Preşedinte: **Dr. Ioan Pop.** Secretar: **Nestor Simon.**

PUBLICAŢIUNE.

In hotarul comunei **Cormeniş** (comit. Solnoc-Dobâca) depărtare de 12—14 chilometri dela gara Restocĭ, sĕ află de **vêndare** orĭ **exploatare** o pădure în estensiune de 920 jughere (à 1600 stânginĭ □).

In vecinătate, pe hotarul **Buzaşului**, sĕ mai află de vêndut spre exploatare o pădure în estensiune de 600 jughere.

In ambele pădurĭ sunt 23 mii bucăţĭ lemne de **stejar**, în grosime de 20—40 centim., — ér restul sunt lemne de **fag alb** (pentru parchet, scândurĭ, etc.), cam 80 mii bucăţĭ, în grosime de 35—80 centim.

Deş, Decemvre 1895.

Dr. Teodor Mihali,
adv. şi propr.

Numere singuratice à 5 cr. se potŭ cumpĕra în din „Gazeta Transilvaniei“ librăria **Nicolae Ciurcu.**

Publicaţiune.

Comitetul bisericelor române gr. or. din Bran, pe basa concesiunei ministeriale dtto 30 Octobre Nr. 79960 I/2, **vinde spre esploatare în total pădurea de brad** din **muetele „Preduşŭ“** situat în apropriere de centrul Branului, cam la 15 klm. pe un teritoriu de 72 jug., anume asemnat de silvicultorul comitatens, în calea licitaţiunei publice şi prin oferte timbrate cu 50 cr.

Ofertele trebuesc înaintate biroului comitetului până la 10 óre a. m. în ḑiua licitaţiunei.

Amatorii de cumpĕrare au a depune atât la licitaţiă cât şi în oferte vadiu de 600 v. a. fl., ér plus oferinţele îndată după finirea licitaţiunei e îndatorat a depune în banĭ gata suma de 2000 fl., ér vadiul i-se va computa la rata din urmă.

Licitaţia se va ţinea Miercurĭ în (8 Ianuar 1896) 27 Dec. 1895 la 11 óre a. m. în localul băncii „Parsimonia“ în Bran.

Condiţiunile de vênḑare se pot vedea la presidiul comitetului.

Bran, în 16 Dec. 1895.

Leontin Puscariu. George Babeş
secret.

1—3